

KVINDEBLADET

• HVAD VI VIL •

UDGIVET AF

DE SAMLEDE KVINDEFORENINGER.

Nr. 14.

Udgaar hver Søndag. Abonnement 60 Øre
pr. Kvartal foruden Postpenge. Annoncer
pr. Petitlinie eller dens Plads 10 Øre.

København, Søndagen den 2. April 1893.

VI. Aargang.

Alle Klager over Uregelmæssigheder i
Bladets Forsendelse bedes indgivet til
det Posthus, hvorfra Bladet udleveres.

Abonnement paa
Kvindebladet „Hvad vi vil“
tegnes paa nærmeste Posthus.

Anna Hude.

Den første kvindelige Doktor disputerede i Fredags for Doktorgraden og optoges med den største Anerkendelse og Sympati i Doktorernes Rækker. Ved en glimrende Afhandling om: „*Danehoffet og dets Stilling i Danmarks Statsforfatning*“ godtgjorde Frk. Anna Hude, at i Lærdom, i logisk Klarhed staar Kvinden ikke tilbage for Manden, og med stor Dygtighed i Disputatsen, at Kvinden heller ikke savner Slagfærdighed og Lethed i at forsvare sit Standpunkt i sin videnskabelige Opfattelse. Og til Ære for det danske Universitets Lærere maa vi sige, at der vistes den unge Doktor den største Agtelse; ikke alene ved at disputere og tage hendes Afhandling med ikke mindre Kritik end en ung Mands, men ogsaa ved at udtale deres Glæde over at kunne optage en Kvinde som deres Kollega.

De tre historiske Professorer, Steenstrup, Holm og Erslev, som var hendes fødte Modstandere i Disputatsen, og tillige havde været hendes Lærere, begyndte deres Udfald mod Afhandlingen med en overstrømmende Ros. Saaledes sagde Professor Steenstrup, at det var en Lykke, at der gaves Kvinder, der vilde gøre et saadant Arbejde, og at ingen Lov hindrede dem heri. Enhver Kvinde bør selv afgøre, om hun besidder legemlige Kræfter dertil. „De, ærede Præses, har stadig godtgjort Deres videnskabelige Talent, og jeg kan ikke ønske Dem noget bedre, end at deres legemlige Kræfter maa slaa til, at De fremdeles vil

give os Arbejder, der vil bringe os saa skønt et Udbytte.“ Professor Erslev bragte ogsaa Frøken Hude den største Anerkendelse ved at sige, at det næsten var for meget at haabe, at den unge Doktor skulde kunne vedblive at give os mange Arbejder med saa mange betydningsfulde Synspunkter, som i denne Afhandling.

Frk. Hude var overordenlig bevæget, og takkede synligt rørt med Ønsket om Universitetets stadige Fremgang.

Desværre kunde kun en lille Del af de mange, der ønskede at høre Disputatsen, komme ind. Universitetets smaa Lokaler hindrede dem heri; men derfor blev det ikke nogen mindre betydningsfuld Dag for Kvindesagen i Danmark. Mændene af den højeste Oplysning har rakt Kvinden deres Broderhaand, og ingen kan bringe disse Herrer en mere oprigtig Tak end *Kvindebladet* „Hvad vi vil“. Det betyder Lykke for vor Sag og et stort Skridt fremad. Netop den Opfattelse er Sandhed, som her blev udtalt: Kvinden kommer ud i Samfundet for at bede om Lov til ogsaa at give sit Arbejde overensstemmende med den Begavelse, som Naturen har udrustet hende med. Hun bliver lykkeligere og Samfundet rigere.

Frk. Anna Hude er 34 Aar gammel, født i Æbeltoft, hvor hendes Fader var Amtsfuldmægtig, er opfødt i Roskilde. Som ganske ung kom hun til København, hvor hun gennemgik et Kursus hos Femner, og tog i 1882 Studentereksamen; tog i 1887 Guldmedaillen for en Afhandling om *Lensvæsenet*, og blev i 1889 ansat i Rigsarkivet, hvor hun nu er Assistent.

Det er 16 Aar siden, at Københavns Universitet aabnedes for Kvinder, og der er i den Tid udgaaet talrige kvindelige Studenter derfra; flere kandidati magisteri er

Manduktører for unge Mænd og Kvinder, og flere kvindelige Læger praktiserer i Danmark; men Frk. Hude har Æren af at være den første kvindelige Doktor i den lærde Verden.

Vi plejer ellers her i Danmark at sige, at Fremskridtene begynder fra neden; med Hensyn til Kvinderne holder det ikke Stik. Haandværkerne og de Handlende slutter bestandig en fast Ring for Kvinderne. Ganske vist har vi Næringsfrihed, saa Kvinderne kan løse Borgerskab; men Adgang til faglig Uddannelse har hun ikke. Manufakturhandlerforeningen, Børsen, teknisk Skole er fremdeles lukket for Kvinder, og de forskellige Haandværkere, som Glarmestere, Bogbindere, Guldsmede og andre lignende Fag, som egner sig særlig for Kvinder, staar energisk fast og er alle enige om at nægte kvindelige Lærlinge Optagelse paa deres Værksteder og i deres Fag. Maatte snart disse gamle kinesiske Mure falde, og de ærede Haandværkere tage Eksempel af Universitetet og forstaa, at Kvinderne kommer ikke for at ødelægge, men for at give deres Arbejde.

Johanne Meyer.

En virkelig Sejr.

Det er ikke mindst Kvinderne, der kan glæde sig ved Borgerrepræsentantvalgene i København denne Gang; ti de Mænd, der nu vil bære Foraarsluft og friske Tanker til det gamle, støvede Raadhus, de vil arbejde netop for det, vi Kvinder har særligt paa vort Program: Mad, Forplejning og bedre Undervisning for de smaa Børn, Fagskoler for Ungdommen og lige Ret for Mand og Kvinde.

Hvor meget de vil formaa at udrette, maa Tiden vise; foreløbigt ønsker vi vor By til Lykke med Valgets Udfald.

Mon Kvinderne alligevel ikke tør tilskrive sig en indirekte Ære for Valgsejren?